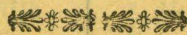

ΣΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Τρίτον έχω χρόνον
σ' τ' Ἀργαστόλι θρόνον.

Χίλια δεκατέσσαρα κι' έννενηντα τέσσαρα
πάλιν ὁ Μογγόλος φίλος μὲ τὸν Καίσαρα.

ΤΡΙΣ τοῦ μηνὸς « Σιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω,
ἀν' ὄμως ὑποστηρίζω μὸς δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι τὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἀνάγκη πᾶσα κάχωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητᾶς.

Πέντε δὲ φράγκα χάρτινα ὁ προπληρόνων μόνον
συνδρομητῆς μας γίνεται εὐθὺς γὰρ ἓνα χρόνον
κι' ἀν' εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσᾷ θὰ στείλῃ ἔξῃ
γὰρ τὰ μπορέση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα τ' ἀνθέξῃ,
νὶ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμὲνα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Τρεῖς μ' ἄλλες εἴκοσι τοῦ Ὀκτωβρίου.
Ζήτω κι' ὁ σύνδεσμος τοῦ Ληξουρίου.

Νύμερα σαράντα πέντε,
« νὰ μοιράσουμε, ἀθθένται. »

Ἄρθρον μονάκριβον, μακρὸν κι' ὠραῖον, διὰ τὸν σύνδεσμον τῶν Ληξουραίων.

Α'.

Τὴν μνήμην ἐορτάζοντες τ' ἁγίου Γερμανίου
κι' ἡμέρας αὐτῆς δι' ἡμᾶς μεγάλης κι' ἐπισήμου,
συνέπεσε νὰ ἴδωμεν καὶ ἄλλην τελετὴν
τὰ μάλιστα ἐπίσημον καὶ δὴ ἐπαινετὴν,
τὴν τοῦ συνδέσμου δηλαδὴ τῶν ἐργατῶν ἐν Πάλῃ,
καὶ τὴν ὁποῖον πρέπει νῦν ἡ Μῦσα μου νὰ ψάλλῃ
καθ' ὅσον ἦτο πράγματι μεγαλοπρεπεστάτη
καὶ σ' τὰ καλὰ ἐθόλωσε τ' Ἀργαστολιῦ τὸ μάτι.

Σήμερον οἱ αὐτόχθονες τῆς νήσου Κολομβίας,
λαμβάνουσιν ἐν ταραχῇ καὶ τέκνω καὶ συμβίαις,
καὶ σ' ἓνα πλάτωμα εὐρὸν, παρὰ τὴν προκουμαίαν,
συνδέσμου ἀδελφότητος ὑψώνουσι σημαίαν,
ἀστράπτουσιν ἐν ταῖς χερσὶν τοῦ Μπάμπη τοῦ Τριμπούκη,
ποῦ ἐφοροῦσ' ἓνα γκελεῖ, κολλᾷ ντὶ χλωροκοῦκι,
καὶ μιὰ Δελλαπορτέικη ἀτσάκιγν βελάδα,
ποῦ ἄλλη, ἔτσι νόμπιλε, δὲν ἤρθε σ' τὴν Ἑλλάδα.

Σήμερον ἐν ὀνόματι καὶ προτροπῇ Κυρίου,
χαρὰν εὐαγγελίζεται ἡ πόλις Ληξουρίου
κι' ἐγκαινιάζει σύνδεσμον ἀλληλοδοθησίας
συνάδοντα μὲ τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐντολᾶς τὰς θείας
κι' ἁγιασμὸν προσδέχεται τὸ πλῆθος ἐν σιγῇ
καὶ πᾶτα ἡ μεγαθύμος τῶν Τυπαλδέων γῆ
καὶ τέλος πάντων σήμερον σ' τῆς Πάλῃς τὰ ἐδάφη,
χρυσοῖς, ἡ δόξα, γράμμασιν, τὸ ὄνομά τῆς γραφῆς.

Σήμερον ἡ ἐμφάνισις Νομάρχου καὶ Δεσπότη,
ἐνθουσιάζει τὴν ψυχὴν ἐκάστου Ληξουριώτη,
καὶ στρίβουν τὰ μουστάκια τῶν γελῶντες χαριέντως
ὁ Ρίλος ὁ Γεράσιμος κι' ὁ Νάνιος ὁ Μαρέντος.
Σήμερον ὅλοι θέλουνε νὰ τρέξουνε σ' τὸ φόρο
περίεργοι γὰρ μάθουνε πᾶσι φέρει τὸ βαπόρο
καὶ μόνος φαίνεται ἀπὼν, οὐδὲν προσμένων κέρδος,
ὁ κυνικὸς φιλόσοφος Σαβδάκης ὁ Λοβέρδος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥΡΙΟΥ

Πᾶσα ἡ γῆ, ὡς γέγραπται, ἠλλάλαξεν Κυρίῳ
ἐν τούτῳ τῷ ἐκπνέοντι μηνί, ἐν Ληξουρίῳ.
Ὅποια, ἐν τῇ δόξῃ τῆς ἡ γέγων αὐτῆ πόλις,
ἡ ἀριθμῶσα πολιτῶν ἕξ χιλιάδας μόλις!
Εἶναι λαμπρὸν τὸ αἴσθημα τοῦ εὐκλεοῦς λαοῦ τῆς
πλὴν ἀγαλμα μεταλίον, οὐκ ἔχουσιν ἐν τούτοις.

Β΄.

Ἦτο τετάρτη ἀκριβῶς τῆς μεσημβρίας ὥρα,
ὅτ' ἐφθασεν ὁ σύνδεσμος ἀπὸ τῆν ἄλλη χώρα
κι' εὐθέως τῇ διαταγῇ δημάρχου καὶ δετόρου,
ἀντήχισαν οἱ κώδωνες οἱ τοῦ Παντοκρατόρου,
ἐκ δὲ τοῦ ἤχου ἄπασα ἡ πόλις ἐπληρώθη,
καὶ οὕτω τῆς ἐνάρξεως τὸ σύνθημα ἐδόθη
κι' ἐσείσθη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ τὸ Ληξουρίο ὅλο,
τὴν ὥρα ποῦ ἐβγήκανε ἀφ' τὸ κανὸ σ' τὸ μῦλο.

Σαράντα ἀστυφύλακες φοροῦντες νέα κράνη,
ἐβάλαν' ἐν τῷ μέσῳ τους τὸ πρόεδρον τὸ Τζάνη,
κι' εὐθύς καθῶς ἠνώθησαν τὰ δύο σωματεῖα,
καὶ πρὶν ἀκόμη φθάσουνε νὰ μποῦνε σ' τὴν πλατεία,
ἀρχήσανε χαιρετισμούς, φιλήματα καὶ ζήτω,
καὶ μόνον, φίλοι μου, παρῶν εἰς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἦτο,
ὁ τετραπέρατος Μυτιᾶς, γιὰ τὴν ἐπανηγύριζε
καὶ τὸ νιμμούστι φυσικὰ ἄλλοῦ τὸν ἐτριγύριζε.

Ἐτόῦτα βλέπωντας κι' ἐγὼ, δὲν εἶχα ἠσυχία,
καὶ μοῦρθε τρεῖς φορές νὰ πῶ « ζήτω ἡ ἀναρχία »
ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Αὐλιχός ὁ φίλος Μικελᾶκης,
νὰ εἶμαι ἦττον ζωηρός, μοῦ ἔχει πῆ πολλακις,
γιὰ τοῦτο μετενόησα ἀνακραυγᾶσας μόνον,
« ζήτωσαν οἱ Ἀρμόδιοι τῶν νεωτέρων χρόνων »
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ μοῦ φώναξαν « σκασμός »
φώναζω « ζήτω, μοναχά, ὁ Σοσιαλισμός. »

Ὁ Μικαρούνης ὁ τρανός, κρατῶντας τὴ σημαία
ἐτρανταζε μὲ μιὰ φωνὴ ὄλην τὴν προκουμαία
κι' ὁ Στρόκος ἀπὸ τὴ χαρὰ πῶς βρέθηκε μαζί του
κᾶπω; θὴν ἄρησ' ἀνοικτὸ, ποῦ λὲν, τὸ μαγαζί του
κι' ἀρχήτανε τρεῖς τέσσαροι νὰ τὸν κοροϊδεύουνε
καὶ πρέτζα δίχως τρίματα νὰ τοῦ συνογορεύουνε
πλὴν, τόσον ἡ ἰδέα του ἦτανε σηκωμένη
ποῦ δὲν ἐκαταλάβαινε αὐτὸ ποῦ τοῦ συμβαίνει.

Ἐξίσταντο καὶ ἴσταντο, οἱ ἐξ Ἀργοστολίου
δρῶντες τὰ σπετάκολα τῶν γόνων τοῦ Παλίου
ἄτινα εὔρον ἄξια δεινότητος πολλῆς
ἰδίως δὲ ὁ φίλος μου, Ἀρσένης Νικολῆς
ὅστις καὶ βλέπων στολισμοῦς σπουδαίους καὶ μεγάλους
ἐβάδιζε μονάχος του ἐμπρός ἀπὸ τοὺς ἄλλους
κι' ἔλεγ' ὁ μαστρο-Καστρινός,
» μωρὲ δὲ βλέπεις γεγονόσι! »

Γ΄.

Ἴδου ὁ Μαυροκέφαλος, ἀνὴρ ἐκ τῶν δεινῶν,
λογίδριον κατὰλληλον προθύμως ἐκφωνῶν.
Ἴδου καὶ νέα μερικὰ μικρὰ δικηγορίδια
ποῦ μοιάζουν σὰν τῆς φθίσεως τὰ ψόφια βακτηρίδια
εἰρωνικῶς προσέχοντα καὶ ὑπομειδιῶντα
εἰς ὅσα ἐρωτεύονται ἐξ ἄλλου φύλλου ὄντα
Ἴδου προσέχον εὐλαβῶς πᾶν τοῦ συλλόγου μέλος.
Ἴδου καὶ ὁ Δεσπότης μας ποῦ ἐφθασε σ' τὸ τέλος.

Δὲν ἐφθασ' ὁ καλὸς πατήρ, οὔτε νὰ ξεδουλιάνη,
ποῦ λόγον πρὸς τὰ τέκνα του σηκώθηκε νὰ κάνη,
λόγον, ποῦ κι' οἱ παπάδες μας ἠπόρησαν ἀκόμα
ἐὰν ἐξῆλθε πράγματι ἀπὸ Δεσπότη τοῦ στόμα
λόγον, ποῦ δὲν θὰ δυνηθῆ κανεὶς νὰ λησμονήσῃ
λόγον, ὅστις τὸν ῥήτορα θε' ν' ἀποθανάτισῃ,
λόγον, ποῦ ἐνθουσίασε τοὺς Ληξουραίους τόσο
ποῦ ἀπορῶ πῶς ἔτυχεν ἐκεῖθε νὰ γλυτώσω
χωρὶς νὰ φάω δηλαδὴ κανένα χέρι ξύλο
γιὰ ὅσ' ἀστεῖα κᾶποτε τοὺς ἔγραφα στὸ φύλλο.

Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιερεὺς κατενθουσιασμένος,
« ὦ ἐνδοξόν καὶ θαυμαστὸν τοῦ Ληξουρίου γένος,
» ποῦ ὑπὲρ πάντας χρήσιμοι ἐφάνητε τῷ κόσμῳ
» εἰ; ἀνοιθεῖ ὁμοιάετε ἀνιξέως εὐόσμου,
» εἰ; καὶ σ' τὴν Ἐπανάστασιν ἐφάνητε γενναῖοι
» καὶ λίαν σᾶς ἐθαύμασαν οἱ Κολοκοτρωναῖοι.
» Ναι, ἀπ' αὐτῶν τῶν εὐκλεῶν τῆς χώρας σας χωμάτων
» ἐξῆλθον τόσοι ἀνθ. ὄντες ἀξίας καὶ γραμμμάτων.
» Σεις τὴν πτωχὴν πατρίδα μας μεγάλως ὠφελήσατε
» ὅταν σ' τοὺς Ἀγγλους μιὰ φορά κατσαύπετε ἐπωλήσατε,

» Ζήτω λοιπὸν, ἀγαπητοί, ὁ σύνδεσμός σας οὗτος,
» καὶ εἶθε μέγας ἐν αὐτῷ νὰ ἐνοικήσῃ πλοῦτος

» ἀγάπης καὶ χρηστότητος καὶ πίστεως συνάμα,
» κατὰ τὸ θεῖον κι' ἱερὸν τοῦ Ἰησοῦ μας γράμμα.
» Εὐχομαι δὲ σ' τὸν Ἰψιστον, παιδιά μου νὰ τοῦ δώκῃ,
» ὅσα νομίζοντ' εὐκολα εἰς τὸ μυαλὸ τοῦ Λιώκη,
» νὰ τὸν στελιάσῃ δηλαδὴ γιὰ δυὸ χιλιάδες ἔτη
» χωρὶς ὁ δαίμων ἐν αὐτῷ κακὰ νὰ παρενθέτῃ.

» Ναι κύριε καὶ Δέσποτα τῆς οἰκουμένης πάσης,
» ποῦ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ τὰ πλήθη διατάσσεις
» σὺ ὁ καθήμενος καὶ ζῶν εἰς αἰθερίους κλόμπους,
» λυπήσου καὶ βοήθησε καὶ τούτους τοὺς Κολόμπους,
» καὶ ὑψωσον εἰ δυνατόν αὐτῶν τὰ προϊόντα,
» μήπως ἀρχήσουν ὡς καὶ πρὶν νὰ ῥίχνουν τὴ βροτόνια,
» κι' ἀνησυχίσουν πνεύματα πατέρων τεθνεώτων,
» σὺ ὁ πατήρ ὁ ἅγιος, σὺ ὁ πατήρ τῶν φώτων. »

Δ΄.

Αὐτὰ μεγάλη τῇ φωνῇ τοὺς εἶπεν ὁ Δεσπότης,
κι' ἀμέσως ἀνατρίχλισε ὁ κάθε Ληξουριώτης,
καὶ, « ζήτω ὁ Ἀρχιερεὺς » ἐφώναζε τὸ πλῆθος
κι' ἐφροσύτκωνε περισσότερο τῶν μουσικῶν τὸ στήθος,
κι' ἀρχήσαν τὰ μικρόπαιδα νὰ πέρνουνε τὰ ὄρη,
κι' ὁ Στάθης τῇ γράν-κάσσα του ἐβάρει πούλλο ζόρι,
καὶ γυναικῶν ἠκούοντο ἠχοῦντες ποδογῦροι,
κι' ἀφ' τὸ κλαρίνο ἔφυγε ἓνα κλειδί, τ' Ἀργύρη,
καὶ πυρετὸς κατέλαβε τοὺς πάντας νευρικός
καὶ σπάει τὸ μπαστοῦνι του ὁ ἀρχιμουσικός,
καὶ ὅπως ἐδακρύζανε ἐκ τῆς βροχῆς οἱ κλόμποι,
ἔτσι καὶ δάκρυα χαρᾶς ἐρίχναν' οἱ Κολόμποι.

Ὁ δὲ Γιαννάκης ὁ Πλαρνός, ποῦναι χωρὶς μουστάκι,
καὶ παίζει καὶ τῇ λύρα του ἀπὸ μικρὸ παιδάκι,
τόσην μεγάλην ἔλαβεν χαρὰν ὡς ἐκ τοῦ λόγου
ποῦ μέλος ἰδεάσθηκε νὰ γείνῃ τοῦ συλλόγου
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνδρομὴ ἐστὶ προπληρωτέα
ἐσκέφθη πῶς ἡ σιωπὴ εἶναι προτιμητέα,
καὶ ἔτσι ἀπεφάσισε νὰ κρύψῃ τὴν χαρὰ του,
ἀφοῦ θὰ ἐκινδύνευε νὰ χάτῃ τὸν παρὰ του.

Ε΄.

Σήμερα φθασε ἰσχυρὰ τοῦ πᾶν ἀθλητικῆς
καὶ ἰσχυρῆς ἐργατικῆς λαμπρῆς εἰσαγγέλῃ
Σήμερα φθασε ὁ Ἐυδακτύλος ὁ Ρόκος ὁ ζωγράφος
ἐγένετο καὶ ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος.

Σήμερα καὶ ὁ ἄτριχος Χαράλαμπος Ρωμάνος,
κτυπάει γενναϊότατα πᾶν ἀθλητικῆς κράνος.
Σήμερα χαίρειτ' ἡ ψυχὴ τοῦ καθενὸς Ἀδλάμη
καὶ γίνετ' ὡς ἐκ θαύματος πλημμύρα σ' τὸ ποτάμι.

Ὁ σύνδεσμός σας εὐχομαι, ὦ φίλοι, νὰ σᾶς ζήτη
καὶ πᾶς σκοπὸς τοῦ ἱεροῦ νὰ τοῦ εὐδοκιμήσῃ
καὶ ὡς ἐκ τῆς προόδου τοῦ βεβαίως τῆς μεγάλης,
ν' ἀφήσῃ δόξαν ἀφθαρτον εἰς τοὺς ἀστῆρας τῆς Πάλης.
Καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἐλεύθεροι καὶ δούλοι,
θαυμάσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ Ἥλιου Μαρούλη.
Ζήτω λοιπὸν ὁ σύνδεσμος μὲ ὅλα του τὰ μέλη
καὶ εἶθε, πρῶτα ἐ θεός, κι' ὅπως Ρόκος θέλει,
ἡ φήμη του σ' τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ν' ἀντηχήσῃ
νᾶναι φιδέρ' ἀδιάκοπη σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ.

Ποίημα ἀπαγγελθὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων
τοῦ « Ἐργατικοῦ Συνδέσμου » Ληξουρίου ὑπὸ τοῦ αἰ-
σηματίου νέου κ. Χ. ΕΥΔΑΚΤΥΛΟΥ.

Σήκωσε τὸ κεφάλι σου
ἐργάτη τιμημένε
ποῦ ἡ καταφρόνια κι' δουλειὰ
σ' τὸ γυρε, ἀδικημένε.

Ποῦ μέρα νύχτα ἐργάζεσαι
σὰν σκλάβος σ' τὴ δουλειά σου
μήπως καὶ μέλη ῥηστική
φτωχέ μου ἡ φαμελιά σου.

Μὴ σκύπτεις τὸ κεφάλι σου
εἶναι γὰρ σὲ δειλία,
τὸ πᾶν τοῦ κόσμου εἶναι σὺ,
εὐὸ σ' ἡ κοινωρία.

Ἐργάτη γενναϊόκαρδε
 γὰ σκέψου τί ἀξίσεις
 πῶς τόσα χροῶσα σ' ἔχουνε
 σ' τὸ σκότος καὶ γυρίσεις.

Καὶ μὲς σ' τὸ σκότος ἄποια
 τὸ αἷμα σου βυζάλουν
 ἀδελφές ἀνθρωπομόργες
 κι' ὡς τόσο δὲν χροσταίνουν.

Καὶ οὐδ' ἄκαχο ἀφ' ἑ
 τὰ μάτζα σου σφαλᾶς,
 κι' οὐ σοῦ ποῦν τὸ ἐκτελείς,
 χατίρι δὲν χιλᾶς.

Γιὰ πληρωμὴ σ' τὸ ὑστερο
 σοῦ μὲν' ἢ καταφρόνια
 ὅπως περάσης δυστυχῆ
 τὰ πλιλοπιά σου χροῶνα.

Γιὰ πῆς μου σ' τὴν ἀρρώστια σου
 παιδὸς ἦλθε γὰ ρωτήση
 ἂν ὑστερεῖσαι τίποτε
 γὰ γὰ σὲ βοηθήσει.

Καὶ νηστικὸς ἂν ἔπαισες
 πολλὲς φορὲς φτωχὲ μου
 ποιὸς ἐσκετλοτήκε γὰ σὲ ;
 ποιὸν ἔγροζασε, γὰ πῆς μου

Νὰ ὅμως πῶς ξημέρωσε
 μὲτ' ἄμερα καὶ γὰ σέγα
 ὅπως σκεφθῆς τὸ λάθος σου
 κι' ὅτι ἔχεις περασμένα.

Νὰ κι' ἢ μυρτὰ τριγύρω σου
 π' ἐπιπλάδα γαρερόρει

γὰ σοῦ μιλήση φαίνεται,
 λῆς καὶ σὲ καμαρώνει.

Γιὰ στρέψε καὶ σ' τὸ πλάϊ σου
 καὶ πρόσειξε κομάτι,
 πῶς οὐ κτυοῦν τ' ἀδέλφια σου
 ὅλοι γὰρὰ γρομάτοι ;

Πῶς ἦλθαν γὰ γροτᾶσουνε
 τὴν πρώτη τὴ γροτῆ τους
 κι' ἀπὸ τὴν τόση στέρφηση
 τὴν ἀπολῆτρωσὴ τους.

Θάρρος λοιπὸν ἀδέλφια μου
 κι' ἀγάπη ἀνάμεσον μας
 καθὼς μᾶς ἐπαρήγγειλεν
 ὁ σταυρωθὲς Χριστὸς μας.

Καὶ οὐ πατέρα εὐαγγελιστῆς
 π' ἀπὸ ψηλὰ μᾶς βλέπεις
 καὶ εἰς τὸ ἔργον μας αὐτὸ
 τὸ θεῖον μᾶς προτρέπεις

Εὐλόγησέ το ὕψιστε
 γ' ἀγάπη εἰς τὴν γῆν
 καρποὺς τῆς ἀρεσκείας σου
 ὦ Πλάστα μου, Ἀμὴν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΠΕΤΡΑΤΟΥ

Νόσος ἀπαισία ἐνοικήσασα ἐν τῇ ψυχῇ της, ἀπέ-
 σπασε τὴν ἀτυχῆ κόρην ἐκ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἐν
 τῇ ἀνθηροτέρᾳ ἡλικίᾳ της. Τὸς εἰς βάραθρον πέν-
 θους καταπεσόντας γονεῖς καὶ ἀδελφάς της, ἀπὸ καρ-
 δίας συλλυπούμεθα, εὐχόμενοι αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐκ
 Θεοῦ παραμυθίαν.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ